

ansøgendes Værdighed til at meddeles Indfødsret, er flet Fyldest i det foreliggende Lovforslag. De med Andragenderne fulgte Attester og de af Myndighederne afgivne Erklæringer foreligge nemlig nu i Almindelighed i en saadan Form og med et saa bestemt postivt Indhold, at der billigvis ikke kan fordres mere for at begrunde et Skøn om, hvorvidt den paagældende Ansøger i Henhold til de hidtil fulgte humane Grundsætninger kan anses værdig til at meddeles Indfødsret. Det bemærkes dog, at de af Kjøbenhavns samlede Magistrat over Ansøgningerne afgivne Erklæringer i formel Henseende ere forfælske fra Byraadens og Sogneraadens Udtalelser, idet de gennemgaaende kun udtale, at Magistraten anser vedkommende for „egnet til at erholde Indfødsret“. Men Udvalget antager, at disse Erklæringer i hvert enkelt Tilfælde støtte sig til en ved Magistratens Foranstaltning anstillet Undersøgelse af den paagældendes Forhold, eller eget Kendskab til disse, og at der altsaa i Erklæringen ligger en Bevidnelse navnlig af, at den paagældende ikke har nydt Hjælp af det offentlige, og at der ikke med Føje kan gøres Udsættelse paa hans private Liv.

Udvalget anser det imidlertid for ønskeligt, at ogsaa Kjøbenhavns Magistrats Erklæringer over de talrige fra Hovedstaden indkommende Ansøgninger om Indfødsret for Fremtiden erholde et saa bestemt postivt Indhold, at Lovgivningsmagten selvstændig kan skønne om Ansøgenes Værdighed.

Under Behandlingen af det i forrige Samling fremlagte Lovforslag om Meddelelse af Indfødsret blev Opmærksomheden henledet paa, at enkelte Ansøgere ikke havde opfyldt de Forpligtelser, som ifølge Lov af 6te Marts 1869 §§ 2, 7 og 49 i Henseende til Børnepligt paahvile Udlændinge, der inden deres fyldte 32te Aar tage fast Hjem her i Landet. Udvalget var imidlertid med Ministeren enigt i, at der i den Anledning ikke burde foretages videre lige over for nogen af disse Ansøgere, allerede af den Grund, at man antog, at der blandt de 310 daværende Ansøgere ved nærmere Undersøgelse vilde findes adskillige andre end de om-

handlede, som havde gjort sig skyldige i lignende Forsømmelse, og Udvalget indskrænkede sig derfor til at opfordre Indenrigsministeren til at foranledige, at der for Fremtiden i Ansøgningerne om Indfødsret blev givet Oplysninger ogsaa i denne Henseende, for at der ved Bedømmelsen af vedkommendes Udkomst til at erholde Indfødsret kunde tages Hensyn hertil. De af Ministeren overensstemmende hermed fremstaffede Oplysninger have nu, med Hensyn til de i det foreliggende Lovforslag optagne Ansøgere, tilfulde bekræftet denne Antagelse. — I det Udvalget gaar ud fra, at en Udlænding, der efter i kortere eller længere Tid at have opholdt sig her i Landet, her indgaar Ægtekab inden sit fyldte 32te Aar og forbliver her, i Almindelighed med Ægtekabs Indgaaelse maa anses at have erhvervet fast Hjem her — hvad ogsaa til Forstaaelse af den til § 2 i Lov 6te Marts 1869 svarende Bestemmelse i Børnepligtsloven af 12te Februar 1849 § 1 er antaget af Justitsministeriet i Skrivelse af 24de December 1858 — viser det sig nemlig, at de i det foreliggende Lovforslag optagne Ansøgere, der ere i dette Tilfælde som Regel have tilsideat den dem paahvilende Forpligtelse til at anmeldte sig til Optagelse i den danske Lægdsskulle. Enkelte af disse Ansøgere — der alle ere fødte enten i Sverige, Norge eller Tyskland, — paaberaabe sig som Undskyldning herfor, at de have opfyldt Børnepligt i deres Fødeland, — uden dog som Regel at godtgøre Rigtigheden heraf; men det aldeles overvejende Antal anfører som Grund til Forsømmelsen, at de have været ubekendte med deres Forpligtelse i denne Henseende. — Saa fremt det tør antages, at den i § 7 af Lov 6te Marts 1869 fra Lægdforstanderne aarlig udgaaende Befendtgørelse angaaende Anmeldelse til Optagelse i Lægdsskullen ogsaa har været rettet til de her omhandlede Personer, kan imidlertid denne sidste Undskyldning næppe komme videre i Betragtning. Der foreligger derhos enkelte Tilfælde, hvor paagældendes Forhold nærmest har Skin af en forsættelig Unddragelse af Børnepligten. Som Eksempel herpaa turde det dog være tilstrækkeligt at fremhæve Ansøgerne Nr. 29,